

Per.
Lat
020

Prodit Budapestini, I. Verpeléti-út 22. decies in anno.
Pretium praesolvendi annum 4 pengő 80 fillér.

Megjelenik Budapesten, I. Verpeléti-út 22. tizszer egy
évben. Előfizetési ára évi 4 pengő 80 fillér.

In omnem terram...

Rerum¹ Christianarum¹ arbiter¹: Pius XI. sedem² civitatis Vaticanae radiophonicam² nono anniversario coronationis die praesens dedicavit. Qua occasione pontifex maximus per aetheris undas ad omnes suos fideles locutus est. Summi pastoris vox³ ubique in toto orbe terrarum suspensis⁴ auscultabatur⁴ auribus⁴ dictaque eius fida mente, memori corde⁵ recondebantur.⁵

Vox summi¹ religionis¹ antistitis¹ haec erat:

Ad universam creaturam.

Qui arcano Dei consilio succedimus in loco Principis Apostolorum, eorum nempe quorum doctrina et praedicatio iussu divino ad omnes gentes et ad omnem creaturam (Matth. 28. 19; Marc. 16. 15) destinata est, et qui primi in loco ipso mirasane ope Marconiana uti frui possumus, ad omnia et ad omnes primo Nos convertimus atque, hic et infra Sacro⁶

Textu⁶ iuvante⁶ dicimus: Audite caeli quae loquor, audiat terra verba oris mei. (Cant. Moys. Deuter. 32. 1.) Audite haec omnes gentes, auribus percipite omnes qui habitatis orbem, simul in unum dives et pauper. (Ps. 48. 1.) Audite insulae et attendite populi de longe. (Is. 49. 1.)

Ad Deum.

Sitque primum verbum Nostrum: Gloria in altissimis Deo et in terra pax hominibus bonae voluntatis. (Luc. 2. 14.) Gloria scilicet Deo, qui dedit, in diebus nostris, potestatem talem hominibus (Matth. 9. 8.), ut vere in fines orbis terrae verba eorum pertingant⁷ (Ps. 18. 5; Rom. 10. 18); et in terra pax, ubi pro Illo divino Redemptore Iesu legatione⁸ fungimur (2. Cor. 5. 20), qui veniens evangelizavit pacem, pacem iis qui longe et pacem iis qui prope (Eph. 2. 17), pacificans in sanguine crucis suae sive quae in terris sive quae in caelis sunt. (Col. 1. 20.)

¹ pápa ² rádióállomás ³ szózat
*feszült figyelemmel hallgat ⁵ szí-
vébe zár ⁶ a Szentírás nyomán,
szavaival ⁷ eljut ⁸ küldetés.

Ad catholicos.

Nobis autem ad homines Nos convertentibus praecipit Apostolus, ut operemur⁹ bonum⁹ ad omnes, maxime autem ad domesticos¹⁰ fidei.¹⁰ (*Gal. 6. 10.*) Iuvat igitur Nos istos omnes imprimis alloqui, eos nempe, qui, utpote in dominicam familiam et in dominicum ovile Catholicae Ecclesiae recepti et viventes, Nos dulci Patris nomine compellant sacros Pastores et fideles, oves et agnos, quos omnes pasceudos et regendos Nobis concredidit Pastor et Rex omnium Christus. (*Io. 21. 15; Matth. 16. 19.*)

Ad hierarchiam.

Vos inquit conlaterales Nostros S. R. E.¹¹ Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Praelatos et Sacerdotes per diversos hierarchiae gradus sollicitudinum Nostrarum quotidianarum obiecta praecipua, eosdemque laborum participes et adiutores.

Rogamus et obsecramus, ut unusquisque in qua vocatione¹² vocatus est, in ea permaneat (*1. Cor. 7. 20*), et ut digne ambuletis¹³ vocatione qua vocati estis (*Eph. 4. 1*): pascite qui in vobis est gregem Dei, forma facti gregis ex animo (*1. Petr. 5. 2*), ut cum apparuerit Princeps pastorum percipiatis immarcescibilem¹⁴ gloriae coronam. (*1. Petr. 5. 3.*) Interim autem Deus pacis, qui eduxit de mortuis Pastorem magnum ovium in sanguine testamenti aeterni Dominum Nostrum Iesum Christum, aptet¹⁵ vos in omni bono, ut faciatis eius voluntatem, faciens in vobis quod placeat coram se per Iesum Christum. (*Hebr. 13. 20.*)

Ad religiosos.

Nunc vos alloquimur filii et filiae praedilectionis Nostrae, qui quaeve charismata¹⁶ meliora aemulantes¹⁷ (*1. Cor. 12. 31*) atque in fide sanctissimorum votorum et in religiosa disciplina totius vitae nedum praeceptis sed et desideris consiliisque divini Regis et Sponsi obsecundantes,¹⁸ Ecclesiam Dei virgineo odore fragrantem¹⁹ facitis, contemplationibus²⁰ illustratis,²¹ orationibus fulcitis,²² scientia et doctrina ditatis,²³ ministerio verbi et apostolatus operibus in dies percolitis²⁴ et augetis. Igitur vere caelestis et angelicae voca-

tionis participes (*Hebr. 3. 1*), quanto praetiosorem thesaurum gestatis tanto diligentiorum adhibeatis custodiam, non solum ut certam vestram vocationem et electionem²⁵ faciatis (*2. Petr. 1. 10*), verum etiam ut in vobis, tamquam in servis apprime²⁶ fidelibus et devotis, cor Regis et Sponsi consolationem et reparationem aliquam inveniatis pro infinitis offensionibus²⁷ et negligentis²⁸ quibus homines ineffabilem Eius dilectionem rependunt.²⁹

Ad missionarios.

Iam os Nostrum patet ad vos (*2. Cor. 6. 11*), filii et filiae in Christo carissimi. qui in missionibus orantes laboratis ad propagandam sanctam Christi fidem et Eius Regnum dilatandum.³⁰ Sicuti Apostoli ecclesiarum primi, ita et vos: in periculis, in multa patientia, in necessitatibus et tribulationibus³¹ (*2. Cor. 1. 10; 6. 4*) spectaculum³² facti (*Hebr. 10. 33*); sicuti illi, ita et vos «gloria Christi» (*2. Cor. 8. 23*); vos qui in laboribus, saepe etiam in vinculis et in sanguine vestro usque ad mortem certantes³³ bonum et magnum certamen fidei et passionis (*1. Tim. 6. 12; 2. Tim. 4. 7; Hebr. 10. 32*) atque bonam confessionem confitentes, animas lucrificatis³⁴ et futurorum Christianorum semina seminatis. Salvete strenui milites Christi! Sed et sacerdotes indigenas ac bonos catechistas, praecipuos fructus eosdemque participes laborum vestrorum salvere iubemus.

Ad fideles universos.

Cor Nostrum dilatatum³⁵ est ad vos (*2. Cor. 6. 11*) quotquot estis Urbis episcopalis Nostrae et universi Orbis fideles; praesertim autem ad vos, qui in laicatu constituti Nobiscum et cum venerabilibus fratribus Nostris Episcopis cumque Sacerdotibus in apostolatu laboratis, sicuti credentes primi, viri ac mulieres laborabant, quas propterea Apostolus commendat. (*Phil. 4. 3.*) Vos Dei po-

⁹ jót cselekszik ¹⁰ hitfeleinkkel ¹¹ Sacrae Romanae Ecclesiae ¹² hivatás ¹³ eljár ¹⁴ el nem hervadó ¹⁵ készségessé tesz ¹⁶ adományok ¹⁷ törekszik ¹⁸ kedvében jár ¹⁹ illatozik ²⁰ szemlélődés ²¹ megvilágít ²² támogat ²³ gazdagít ²⁴ csinosít, ²⁵ kiválasztás ²⁶ kiváltképpen ²⁷ sértés ²⁸ elhanyagolás ²⁹ viszoz ³⁰ terjeszt ³¹ veszély ³² látvány ³³ harcol ³⁴ nyer ³⁵ = patet.

pulus et oves pascuae eius (Ps. 99. 3), vos genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis.³⁶ (1. Petr. 2. 9.) Igitur modestia vestra nota sit omnibus hominibus et quaecumque sunt vera, quaecumque pudica, quaecumque iusta, quaecumque sancta, quaecumque amabilia, quaecumque bonae famae, si qua virtus, si qua laus disciplinae, haec cogitate et facite (Phil. 4. 5. 8), ut in omnibus honorificetur³⁷ Deus. (1. Petr. 4. 11.)

Ad infideles et dissidentes.

Ad vos etiam cogitatio nostra et oratio Nostra convertitur qui a fide et unitate Christi adhuc abestis. Pro vobis enim quotidie offerimus preces et hostias Deo et Domino omnium, enixe³⁸ petentes ut luce sua vos illuminet et vos ad oves quae vocem eius audiunt adducat et adiungat, et fiat unum ovile et unus Pastor. (Jo. 10. 16.)

Iis qui praesunt.

Cum autem omnibus debitores simus, ideo imprimis iis qui praesunt dicimus ut in iustitia et caritate praesint, in aedificationem et non in destructionem (2 Cor. 10. 8), semper memores non esse potestatem nisi a Deo (Rom. 13. 1) et Deo se rationem in iudicio durissimo reddituros. (Sap. 6. 6.)

Iis qui subsunt.

Iis autem qui subsunt dicimus ut non tamquam hominibus sed tamquam Deo oboedientes sint, scientes quod qui resistit potestati Dei ordinationi resistit; qui autem resistunt ipsi sibi damnationem acquirunt. (Rom. 13. 2.)

Divitibus.

Similiter divitibus et pauperibus dicimus. Divitibus quidem ut se tamquam ministros divinae Providentiae et bonorum eius depositarios³⁹ et dispensatores⁴⁰ existiment, quibus pauperes ipse Christus Iesus commendavit et a quibus divinus Iudex plus repetet quia plura habuerunt (Luc. 12. 48), divini verbi nunquam obliti: vae vobis divitibus! (Luc. 6. 24.)

Pauperibus.

Pauperes autem enixe in Donino hortamur ut ad paupertatem Iesu Christi Domini et

Salvatoris respiciant, atque exemplorum ac promissionum Eius memores spiritualium divitiarum faciliorem ipsis acquisitionem ne negligant; et etiam ad meliorem statum, prout eos licet, enitentes, bono et recto corde commendent se Deo et non extendant ad iniquitatem manum suam. (Ps. 124. 3.)

Operariis et datoribus operum.

Operarios et datores operum enixe rogamus, ut non hostili aemulatione et certamine, sed amico et fraterno foedere iuncti, hinc copias et directionem illinc operam et industriam conferentes, quod iustum est quaerentes, quod iustum est dantes, proprium quorumque et commune simul bonum in tranquillitate ordinis operentur.

Afflictis etc.

Ultimum in executione⁴¹ sed primum in intentione⁴² et in affectu⁴³ cordis, ad vos venit verbum Nostrum, qui in infirmitatibus et doloribus, in aerumnis et tribulationibus estis, maxime qui talia ab inimicis Dei et humanae consortionis⁴⁴ patimini.

Orationes Nostras et auxilia pro posse nostra offerentes atque omnium caritati vos commendantes, in persona, quam gerimus, Christi vobis dicimus: Venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis et ego reficiam⁴⁵ vos. (Matth. 11. 28.)

Restat ut Urbi et Orbi, atque omnibus in eis habitantibus benedictionem Apostolicam impertiamus,⁴⁶ quod et facimus in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

(Osserv. Romano.)

³⁶ hozzágyűjtés (a már meglevőhöz) ³⁷ tisztel
³⁸ buzgón ³⁹ letéteményes ⁴⁰ sáfár ⁴¹ elvégzés
⁴² figyelem, szándék ⁴³ vonzalom ⁴⁴ közösség ⁴⁵ fel-
üdít ⁴⁶ oszt.

EXEMPLA CLARORUM VIRORUM

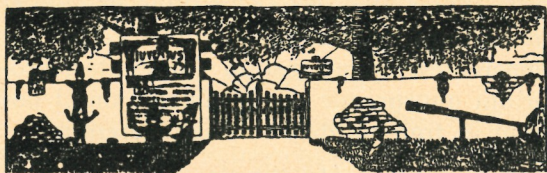
Cum M. Cato Murenam consulem saltasse accusavisset, Cicero: «Nemo fere — inquit — saltat sobrius, nisi forte insanit, neque in solitudine neque in convivio modesto atque honesto.»

Cicero.

Amasis, rex Aegyptiorum, lege sanxit, ut singuli cives quottannis ad provinciarum praefectos accederent. Ibi si quis probare non poterat se exercere artem aliquam certam et

honestam, tamquam civis humanae societati perniciosus, morte afficiebatur. *Herodotus.*

Zeno adolescenti, qui inepta loquebatur: «Idcirco — inquit — aures habemus duas et os unum, ut plura audiamus, loquamur pauca.» Idem, cum a legatis regis Ptolemaei interrogatus esset, quid de se regi renuntiari vellet: «Renuntiate — inquit — senem a vobis esse visum Athenis, qui inter pocula silentium servare sciat.» *Diog. Laert.*

LECTARIUS MINIMIS.

Canis vetulus.¹

Aliquando homo quidam habebat canem vetulum, qui iam os² mandere³ non poterat.

— Coniux⁴ — ait vir uxori,⁵ — ego canem telo⁶ conficiam,⁶ quia iam os mandere non potest, neque eum carne tolerabo.⁷

— Ne occidas — rogat uxor. — Si os mandere non potest, at bene latrat et fures a domo deterret.⁸

— Tamen ego eum occidam — asseverat⁹ vir.

Canis sermonem heri audit et maestus in silvam exit. Ut ambulat, occurrit¹⁰ lupus.

— Quid tristis es?¹¹ — interrogat lupus.

— Quid ego ni¹² tristis sim, cum herus me meus occidere velit?

— Habe bonum animum¹³ — inquit lupus, — ego te iuvabo. Reconciliabo¹⁴ tibi herum, parcet¹⁵ vitae tuae. Sed postea agnum mihi dabis.

Postquam canis agnum promisit, pergitt¹⁶ lupus:

— Mane¹⁷ hic mecum in silva. Si herus tuus cum uxore et infante¹⁸ huc venerit operatum,¹⁹ ego furabor²⁰ infantem tibi que tradam. Tu eum reportabis.²¹ Herus te tuus iterum redamabit²² neque telo conficiet.

Profecto²³ ita factum est. Paucis diebus post venit vir cum uxore et infante. Infantem ponunt sub virgultis²⁴ et ad operam aggre-

diuntur.²⁵ Tum lupus furtim²⁶ ad virgulta arrepiit,²⁷ infantem arripit, currit ad oram²⁸ silvae, ubi canis opperiebatur.²⁹

Vir et uxor animadvertunt infantem amissum esse. Flentes, lamentantes huc illuc discurrunt, clamitant nomen infantis. Subito venit canis infantem portans. Exinde canis in maximo honore fuit: carne, farcinine³⁰ vescebatur, in lecto pulvinato³¹ dormitabat.

Quadam nocte venit lupus, ut agnum promissum accipiat. Sed canis, qui hero detrimentum³² inferre³² volebat, vehementer latrare coepit. Lupus in silvam recurrens clamat:

— Cessa³³ latrare, canis. Veni in silvam, talos³⁴ tibi suffringam!³⁵

Aliquando canis negotium³⁶ in silva habuit.³⁶ Sed quia solus ire non audet, prius amicitiam cum clauda³⁷ fele coniungit atque ita in silvam ire incipiunt.

Tum ipsum ibi lupus cum apro ambulabat. Iam procul vident canem, sed exputare³⁸ non possunt, quid secum haberet: caudam felis gladium esse putant.

Lupus et aper timere incipiunt. Lupus celeriter arborem ascendit, aper in foveam³⁹ se recipit,⁴⁰ ita ut nasus⁴¹ exstaret.⁴²

Cum canis et feles advenissent, nasum apri conspiciunt.

— Hic certe mus est — inquit feles et ungues⁴³ in nasum apri immittit.⁴⁴

— Vae, vae! — eiulat⁴⁵ aper — ne me attingatis!⁴⁶ Ego nemini nocui, sons⁴⁷ in arbore est.

Feles mittit⁴⁸ nasum apri. Aper timidus aufugit. Canis et feles irati in arborem suspiciunt.⁴⁹ Tum demum⁵⁰ vidit lupus, quibuscum sibi res⁵¹ esset.⁵¹

Rubore perfusus⁵² descendit et in gratiam⁵³ cum cane redit.⁵³

V. Fehér.

1 vén 2 csont 3 rág 4 feleség 5 feleség 6 meglő
7 tart 8 elriaszt 9 erösködik 10 szembejő 11 mi bajod?
12 quidni=miért ne? 13 ne búsulj 14 kibékít 15 meghagy 16 folytat 17 maradj 18 kis gyerek 19 dolgozni
20 ellop 21 visszavisz 22 megszeret 23 csakugyan 24 bokor 25 hozzáfog 26 lopva 27 odakúszik 28 szél 29 vára-
kozik 30 kolbász 31 paplanos 32 megkárosít 33 hadd abba 34 boka 35 letör 36 dolga akad 37 sánta 38 kim-
talál 39 gödör 40 behúzódik 41 orr 42 kiáll 43 karom 44 belevág 45 jajgat 46 ne bántatok! 47 hűnös 48 el-
ereszt 49 felnéz 50 csak akkor 51 dolga van 52 elszé-
gyelve magát 53 kibékül.

MYTHOLOGICA

Bellerophon.

Bellerophon filius erat Glauci, regis Corinthiorum. Iuvenis in regia Proeti, regis Argivorum, ab huius uxore Sthenoboea ad amatus, mulieris amorem repudiavit.¹ Qua re illa indignata eum apud virum falso accusavit. Qui tamen iuvenem domi interimere² nolens cum litteris eum ad Iobatem, socerum suum misit, a quo Bellerophon necaretur. Iobates iuvenem contra Chimaeram horrendam, flammis ore vomentem, quae mediis in partibus hircum,³ pectus et ora leae,⁴ caudam serpentis habebat, in certamen misit certo eum interiturum esse ratus: nemo enim sine vitae periculo

ferae appropinquare potuit. Sed dei insonti succurrerunt miseruntque ei auxilio Pegasus, equum alatum.⁵ Minerva edocuit iuvenem, quo modo equi⁶ terga⁶ premeret.⁶ Bellerophon equum conscendit et in aëre volans sagittis flammivorum peremit.

Iobates virtutem iuvenis admiratus eum iterum atque iterum labores difficiles suscipere iussit, sed Bellerophon e certaminibus semper victor evasit. Tum rex ei filiam cum regni sui parte in matrimonium dedit. Heroi tamen fortuna magna exitio⁷ erat. Aliquando enim equum in caelum volaturus ascendit,

quam ob audaciam Iuppiter ira commotus Chimaerae domitorem fulmine percussit.

¹ elutasit ² elpusztit ³ kecskebak ⁴ nőstény oroslán ⁵ szárnyas ⁶ megüli a lovat ⁷ vesztére.

Colloquium.

Michael Stephanum amicum in eius domo invisit.

Pulsavitne quis? Intra!..... Tu Michaël noster optatissimus veneris.

Putabam te impeditum ne venires eo, quod ultra tuam horam moratus es.

Mi.: Honori debeo meo me stare promissis; moram indulge. Veni serius qui modo in area¹ glaciali¹ cursitarim.

St.: Cedo epitogium² et petasum!

Mi.: Praeprinis habeto perspicilia³ utpote quae isto calore cubiculi turbida fiant. Ea linteo sis absterge!

St.: Sede huc carissime! quid novi refers?

Mi.: Gelidum lavacrum⁴ accidit Andraeae nostro.

St.: Lavacrum gelidum? quid sibi vult hoc?

Mi.: Ille nobiscum simul callopodiiis⁵ vehe-

batur, cum repente quodam loco crustā⁶ fracta, ille potissimum aquis demersus est usque ad medium.

St.: Pro dolor! statimne opem tulistis?

Mi.: Videlicet illico extractum domum remisimus.

St.: Quidni misellum vestris humeris deportastis?

Mi.: Tum vero frigore riguisset. Potius ipsi misero currendum erat, ne misero miserabilior evaderet.

St.: Profecto et tu alges, qui de campo gelido veneris.

Mi.: Inimo vix non sudo; ibi enim cursitabam, nunc quoque properando calefactus sum.

St.: At cursitando certe famem⁷ obsona-

¹ jéppálya ² felöltő ³ szemüveg ⁴ fürdő ⁵ koresolya ⁶ jég ⁷ megéhezik.

baris.⁷ Quare manduca,⁸ sodes, merendulam;⁹ similiae¹⁰ cum butyro¹¹ suppetunt, vel si mavis, frustula¹² petasonis.¹³

Mi.: Certo uterer tua humanitate; sed iam non est mihi tempus, vesperascit enim, nec utique prae tenebris viam cererem, si tardius redirem.

St.: Nihil refert, commodo¹⁴ tibi lucernam¹⁵ electricam¹⁵ portatilem.¹⁵

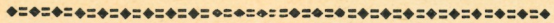
Mi.: Bene! Et parentes hora sexta me domo receptum esse volunt; fastidii¹⁶ evitandi causa morem geram.

St.: Quodsi ita sentis, ego non te impedierim; gaudeo equidem te venisse; alia vice maturius ades, quo plura colloqui possimus. Vale!

Mi.: Cura et tu valetudinem, mi Stephane, ut rursus te sanum offendam.

St.: Iterum vale! J. H. Salzburgii.

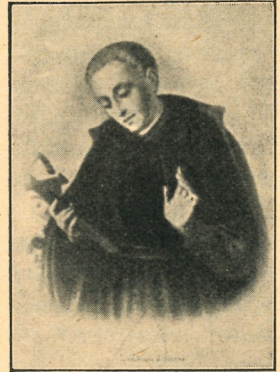
⁸ eszik ⁹ vacsora ¹⁰ zsemlye ¹¹ vaj ¹² falat ¹³ sonka
¹⁴ rendelkezésére bocsát ¹⁵ villamos zseblámpa
¹⁶ neheztelés.

Ante diem VI. Calendas Martias alumni Scholarum Piarum per orbem terrarum intimo animo recordabantur de *Glycerio Landriani*, cuius res nunc in Urbe in¹ quaestione¹ versatur,¹ qua prospere finita ille beatorum² ordinibus² adscribitur.²

Glycerius Landriani inter primos operis³ socios³ Sancti Iosephi Calasanctii erat. Mediolani est ortus (a. 1588.) parentibus nobilissimis cognatusque Sancto Çarolo de Borromeorum familia erat. Iam puer a parentibus magna pietate⁴ erga Deum imbuebatur.⁵ Bononiae magistris philosophiae iurisque magnam dabat operam, mox Romam se contulit ad theologiam discendam. Sedulum⁶ bonaque⁷ indole⁷ praeditum⁷ iuvenem Paulus V. Pontifex⁸ Maximus⁸ summa cura et diligentia adiuvabat. Anno 1612. familiaritatem⁹

cum S. Iosepho Calasanctio coniunxit⁹ eiusque ordini brevi accessit.¹⁰ Sex annis fungebatur Glycerius Landriani munere professorio una cum «Sancto Patre», fundatore Ordinis Scholarum Piarum eumque auxiliatus est, ut iuvenibus, quorum frequentia in dies augebatur, nova sedes domiciliumque constitui posset. Quae domus Sancti Pantaleonis etiam nunc sedes et caput Scholarum Piarum est.

Glycerius Landriani annum tricesimum aetatis suae agens obiit. Erant in eo multae et magnae virtutes: constantia, patientia, caritas erga Deum et proximos,¹¹ imprimis autem maxima humilitas.

Iuvenes Scholarum Piarum hac die precibus intimis precabantur Deum, ut eventum¹² quaestionis prosperum redderet. —s—r—

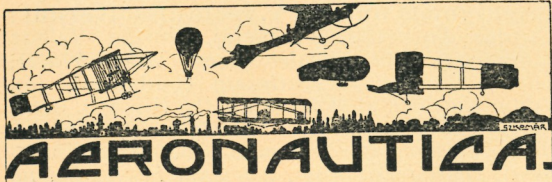

Edmundus Jakob, poeta noster clarissimus, prid. Non. Mart. 77 annos natus vita cessit. Vir, quem omnis Hungaria luget, in poesi sua rationem¹³ gentis¹³ plane propriam¹³ secutus maximam sibi acquisivit gloriam. Ex operibus eius notissima sunt epyllia:¹⁴ *Szilágyi és Hajmási*, *Argyrus* et liber carminum, cui «*Flores autumnales*» titulum inscripsit. *

Ladislau Négysesy, investigator litterarum Hungaricarum clarissimus, magister universitatis scientiarum Budapestinensis, nuperime annum aetatis septuagesimum implevit. Qua occasione magna multitudo sociorum, cultorum et discipulorum in museo Hungarico, ubi vir doctissimus etiam nunc iuvenili vigore res suas obit,¹⁵ sollemniter eum consalutabant omniaque fausta ac felicia a Deo omnipotenti ei expetebant. Quibus piis precibus ac votis etiam Iuventus nostra se

¹ vizsgálat alatt áll ² boldoggá avat ³ munkatárs
⁴ vallásosság ⁵ eltölt ⁶ szorgalmas ⁷ nagy tehetségű
⁸ pápa ⁹ megismerkedik ¹⁰ belép ¹¹ felebarát ¹² siker
¹³ nemzeti irány ¹⁴ kis eposz ¹⁵ teljesít.

libens adiungit et ex intimo corde precatur Deum, ut viri optimi vitam, patriae nostrae tam pretiosam gratamque ad multos annos proroget.

Arpadus Lamprich aëronauta Hungaricus, qui biplani sui tentandi causa in area oppiduli Mátyásföld priore mense subvolavit, postquam apud pagum Pilisvörösvár in altitudinem 3200 metrorum evector est, motore¹ deficiente¹ devolare cogebatur. Machinā fractā aëronauta e periculo incolumis evasit.

Novissima artis aëronauticae machina militaris Londinii nuperrime ad tentandum oblata est, quae artem belli in aëre gerendi plane subvertere videtur. Machina velocitate incredibili in altitudinem tollitur atque instructa est 6 sclopetis² machinae² similibus,² quae aëronauta ipse dirigere simulque 8 pyrobolos,³ (singuli autem duodena chilogrammata pondo⁴ valent),⁴ demittere potest. Experimentum spe melius successit.

¹ motorhiba ² géppuska ³ bomba ⁴ nyom.

Claudii.

Ad fabulam *Ernesti Eckstein* Latine scripsit
Valentinus Fehér.

VII. *Salvus sit¹ imperator Nerva!*

Interea coniurati Rodumnae rebus inter se compositis statuerunt non iam differre tempus liberandae rei publicae, praecipue cum Clodianus, legatus Augusti, milites praetorianos ad causam coniuratorum perduxisset.

★

Iam sol occiderat et orbis eius sanguineus in mare Tyrrhenum delapsus erat.² Capitolium et columnae amphitheatri colore purpureo ardebant, crepusculum³ in plateas descendebat.

Dum Romae multa milia helluonum⁴ una cum verno⁵ aëre suavissimo dulce venenum voluptatis imbibunt,⁶ sex magnae naves ab Igilio velocissime appropinquabant. Tertia hora ante mediam noctem naves Alsii in portu consistunt, tres militum cohortes ex iis escendunt, omnes viri delecti, validi, truculenti.⁷ Militibus praerat propraetor Lugdunensis,⁸ cum eo veniebat C. Aurelius Menapius. Propraetor cum una parte copiarum in Cassia via Romam petebat, reliqui coniurati a Luna⁹ et Pisa cum parvo comitatu Romam contendebant, ut in foro Cassio se propraetori adiungerent.

Cum iam dilucesceret, cohortes dimidiam partem itineris, quod erat inter Alsium et urbem, confecerant.

Ad mille fere ab urbe passus obviam eis venerunt Clodianus et Parthenius, praefectus purpuratis.¹⁰ Quoniam vero Clodianus iam prius res omnes prospexerat, cohortes ludibundae¹¹ per portam ad montem Ianiculum intrant.

★

Interea Quintus et Cornelia noctem habebant terribilem. Cornelia maxime defessa et mente et corpore fatigatis in angulum se receperat. Iam erat ei persuasum Domitianum Quinto veniam non esse daturum. — Quinto laetitiam primae victoriae dilapsam¹² desperatio¹³ rerum¹³ in animum irrepererat.¹⁴ Febri somniisque cruciatus ne precari quidem poterat. Demum obdormivit.

Ex hoc somno nomine compellatus exterritur. Ante eum stabat Aurelius cum octo militibus.

— Quinte! — clamat bracchia porrigens.¹⁵ — Cur me, quasi larvam,¹⁶ intueris? Aurelius fert vobis libertatem.

— Cai! — balbutit Quintus. — Tēne hic? loquere, quid factum sit?

¹ éljen! ² behull ³ esti szürkület ⁴ korbely ⁵ tavasz ⁶ beszív ⁷ marcona ⁸ Lyon ⁹ Carrara ¹⁰ fő-kamarás ¹¹ akadály nélkül ¹² eloszlik ¹³ kétségbeesés ¹⁴ befészkelődik ¹⁵ kitar ¹⁶ kísértet.

Quod in iuventute non congregasti, in senectute non invenies.

★

Vigilare addecet, qui sua vult tempore conficere officia. (*Plautus.*)

Iocosa.

Iudex ad reum: Quia testibus productis non potest probari¹ te esse furatum gemmam, licet abeas impune.

Reus: Itaque gemma nunc mea est?

*

Decurio rogat tironem:² Scisne, fili, quis praefectus centuriae sit?

— Centurio.

— Et quis est sub illo?

— Equus!

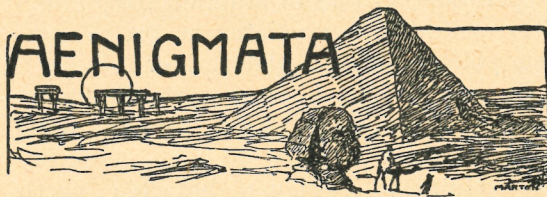
*

Quidam peregrinus ad puerum, qui eum per totam arcem comitabatur:

— Nunc iam omnia vidi, mi fili, tantum animam vagantem, per quam huic loco nobilitatis³ fama data est, non mihi adhuc ostendisti.

Puer: Illam, mi domine, non potes videre, quia nuper deorsum per gradus praecipitavit⁴ pedemque fregit. *Alexander Skripecz.*

¹ bizonyít ² ujonc ³ nevezetesség ⁴ leesik.

a	a	a	b	c	c	pater Pirithoi
d	d	e	e	e	e	Stygiae sorores
e	e	e	e	e	e	Bacchi mater
e	i	i	i	i	i	Latmius venator
i	l	l	m	m	m	cognomen Apollinis
n	n	n	o	o	p	fluvius Hispaniae
p	r	r	r	r	s	Dario genitus
s	s	s	s	t	u	Daedaleus puer
u	u	x	x	x	y	vallis Thessaliae

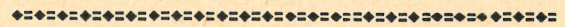
Vocabulorum litterae primae dictum notissimum dabunt.

Solutiones aenigmatum numeri V.

I. Currus, ara, pinus, ira, discus, Sunium, Tethys, quia, columbae, ergo, echo, olor, unda, turdus. — Versus Ovidii: Cura pii dis sunt et qui coluere, coluntur. — II. Vita nostra brevis est, brevi finiatur.

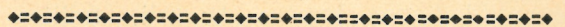
Aenigmata numeri V. recte dissolverunt: *Carolus Kossitzky (Veszpém), Mariha Telbisz (Budapest), Lad. Pichler (Pécs), Andr. Vincze, Tib. Zöhls, Georgia Szilvássy (Budapest), Iul. Vattamány (Pécs), Paulus Kürthy (Ujpest), Geiza Riedl (Budapest), Lor. Kesztyüs (Ujbreceen), Barabbas Korányi, Ioann. B. Toldy-Ósz (Budapest), Helena Bánhegyi, Adrienne Fister, Helena Világhy (Sopron), Ioannes Horváth (Pécs), Eug. Réczey, Andr. György, Marianna Renner, Edith Lehmann (Budapest), Thom. Matyasovszky (Pécs), Tib. Kecskés (Veszprém), Iud. Kosáry, Piroška Paulinyi, Theod. Endrényi, Petrus Hauser (Budapest), Rud. Orbán, Norb. Karg (Pécs), Steph. Wohryzka, Edith Balogh (Budapest), Franc. Szabó (Veszprém), Helena Kaluza (Budapest).*

Praemium Tiburtio Zöhls adiudicatum est.

Epistolia Officialia.

Carmen ad Vergilium: Rem proposuisti tibi sane magnam, cum modis tam difficilibus laudes Vergilii canere conatus es. Cetera quoque quae misisti carmina, mensuram non aequant, quia verba ad numeros alligare non contigit tibi. Tu perge, quem ad modum adhuc feceras, soluta oratione scribere. — *Ladislauus Pichler:* Fac mittas textum, unde narrationem convertisti. Historiam e XII. libro Annalium Taciti sumpsisse videris (cc. 33—38.), sed quod in fine narrationis scribis, nusquam indagare potui. (Nisi forte narrationem secutus es *Zonarae*, qui illud Caractaci in XI. libro Annalium memorat.) — *Franciscus Szabó:* Laudo studium tuum. Sed quod misisti, notissimum est omnibus discipulis; ignosce igitur, si tuum seposuero, quamquam rem bene descripsisti. — *M. Renner:* Aenigma oblata occasione edetur. — *J. Kosáry:* Quod misisti, aenigma, pulchre delineasti, tamen non videtur aptum, quod edi possit. — *L. et I. Krcsmárik:* Salse dicta, quae misistis, prodibunt, sed patientiam oro, dum publicari possint. — *E. Forró:* Aenigma tuum longiusculum est, itaque vix tempus constituere possum, quo id edere queam.

Moderator ephemeridis: EUGENIUS FRAY DR.

Budapest, I., Verpeléti-út 22.,

ad quem epistulae et manuscripta mittantur.

Administratio ibidem.

Sumptibus Societatis Magistrorum Intermedicholarium Catholicorum. — A Katholikus Középiszkolai Tanáregyesület költségén.

(Praeses: STEPHANUS ACSAY DR., elnök.)